



Небяспечны свет магіі

Кс. Альбэрт Варса, 5/2011

Многія з нас асацыіруюць магію з казкай. Забываецца пра тое, што магія – гэта інструмент д’ябла. Несумненна, яго задача - зрабіць магію прывабнай, такой, якая мае вялікія магчымасці. Нягледзячы на падзел на белую і чорную, магія заўсёды з’яўляецца зваротам да д’ябла. Часам прычынай уваходу ў свет магіі з’яўляецца страх чалавека – ён палохаецца будучыні ці самотнасці. На шляху веры Бог чакае супрацоўніцтва з боку чалавека. Узнагародай робіць вечнасць, а не якія-небудзь хуткія дасягненні ў зямным жыцці. Магія з’яўляецца пасткай, і каб з яе вырвацца, часам можа быць неабходна дапамога экзарцыста. †



Эўхарыстыя – гэта не абстракцыя

Інтэрв’ю з кс. арцыбіскупам С. Новакам, 18/2011

Ксёндз арцыбіскуп Станіслаў Новак успамінае: “Я меў ласку перажываць св. Імшу падчас яе цэлебрацыі папам Янам Паўлам II у прыватнай капліцы Ватыкана. Гледзячы тады на Папу, я адчуваў, што ён бачыць прысутнага на алтары Пана. Асабліва яго падзяка пасля св. Камуніі рабіла несамавітае ўражанне. Ён закрываў сабе твар перад веліччу Эўхарыстычнага Пана ці калі глядзеў на Яго ў стане Галготы... Гэтак жа падчас доўгіх адарацый было відаць, што Папа ўваходзіць у нейкую цэласнасць таямніцы, якая адбываецца перад вачамі яго веры. Адным словам, яго эўхарыстычная духоўнасць кармілася перажываннем велічы Бога ў Яго незразумелым аддаленні ад нас, але адначасова ў Яго незразумелай блізкасці адносна нас”.